

der ifølge den i Sommer vedtagne Lov vil være at fremsætte for Rigsdagen inden 15. Februar næste Aar. Udarbejdelsen af det paagældende Lovforslag og hvad dermed staar i Forbindelse bliver søgt fremskyndet det mest mulige, men det Arbejde, som er forbundet dermed, er saa stort, at nogen Tid nødvendigvis maa medgaa hertil.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse omtale, at nogle Talere, det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Pürschel, har fremsat forskellige kritiske Bemærkninger om, at det nedsatte Udvalg om Landmandsbanken efter Samraad med mig og paa min Foranledning har kaldt Direktør Hassing Jørgensen til Bistand ved Arbejdet paa en Nyordning af Landmandsbankens Forhold, og man har spurgt mig, hvad der har foranlediget, at jeg ønskede Direktør Hassing Jørgensens Medvirkning ved dette Arbejde. Jeg skal hertil svare, at jeg har anset og anser stadig Direktør Hassing Jørgensen for en saglig dygtig Kraft, som har Mulighed for at gøre en betydningsfuld Indsats i dette Arbejde. Det er Hovedhensynet for mig til at ønske hans Bistand ved Forberedelsen af en Nyordning af Landmandsbanken. Hertil kommer, at Hr. Hassing Jørgensen efter min Opfattelse staar fuldstændigt frit og uafhængigt i hele dette Forhold, og at han har Tiden til sin Raadighed til at kunne gøre dette Arbejde. Det er Motivet for mig til at ønske Direktør Hassing Jørgensens Medvirkning til denne Nyordning. Men for øvrigt gør jeg opmærksom paa, for at det skal ligge fuldstændigt klart, at Udvalget, som er nedsat om dette Forhold, bestaar af Departementschef Dalhoff og Nationalbankdirektør Green, og naar Direktør Hassing Jørgensen er tilkaldt af Udvalget efter Samraad med mig og paa Foranledning af mig, er det for at bistaa og hjælpe med dette Arbejde, men det er og det maa selvfølgelig være de to Udvalgsmedlemmer, som har Hovedansvaret for dette Arbejdes Udførelse.

Foruden de nævnte Spørgsmaal er forskellige mere specielle Spørgsmaal vedrørende Handelsministeriets Forretningsorden blevet berørt. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har saaledes spurgt, om de af Erhvervsministeriets Industriudvalg i sin Tid udarbejdede Oversigter til Belysning af den danske Industris Toldbeskyttelse, hvilke Oversigter efter at være gennemgaaet i Statistisk Departement i Foraaret blev forelagt Industriraadet, snart kan ventes at foreligge i deres endelige Form, saaledes at de kan blive almindeligt tilgængelige. Jeg skal i den Anledning op-

lyse, at Industriraadet mener at være færdigt med sin Gennemgang af de paagældende Redegørelser i en meget nær Fremtid, og derefter vil disse blive tilbagesendt til Ministeriet, og de vil da blive tilgængelige for Offentligheden.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har yderligere rejst det Spørgsmaal, om Tiden ikke maatte være inde til en Forhandling med Nationalbanken om at søge Kreditindskrænkningen lempet i betydelig Grad. Fra Regeringens Side er man ogsaa af den Mening, at hele Kreditspørgsmaalet er af meget stor Betydning under en Situation som den, der foreligger, og der er derfor ogsaa i det Omfang, som det skønnes at kunne ske fra Statens Side, gjort Skridt til gennem Kriselaan og paa anden Maade at hidføre en Lettelse paa dette Omraade. Forholdet maa dog vist siges at være det, at Nationalbanken i Virkeligheden allerede for længere Tid siden har ophævet den tidligere iværksatte Kreditindskrænkning i den Forstand, at Banken er ophørt med at trække ind paa sine Udlaan til de private Banker og til Erhvervslivet. Den Nedgang, der i de sidste Maaneder har været i Nationalbankens Udlaan, oplyses fra Nationalbankens Side at skyldes ganske normale Indbetalinger paa de af Banken ydede Laan. I hvilket Omfang Nationalbanken vil være i Stand til at gaa videre i Retning af at udvide Bankens Laangivning, vil i nogen Grad afhænge af det Forhold, at Nationalbanken jo stedse maa se hen til, at den ikke gennem Udvidelse af Seddelmængden bringer den danske Krones Værdi i Fare, ligesom den selvfølgelig ogsaa stadig maa tage almindelige bankmæssige Hensyn ved Ydelsen af sine Laan. I det Omfang, i hvilket de nævnte Hensyn gør det forsvarligt, er der neppe Grund til at tvivle om, at Banken vil være villig til at imødekomme berettigede Krav om Kredit. Det har da for øvrigt ogsaa allerede fundet sit Udtryk derigennem, at Nationalbanken satte den likviderende Københavns Diskonto- og Revisionsbank i Stand til i forrige Maaned at udbetale sine Indskydere ca. 15 Mill. Kr., hvad der maa ses som et Bidrag til at lette Pengeforholdene. Det vil jo ogsaa være bekendt, at Nationalbanken erklærede sig villig til om fornødent at overtage en Del af det for faa Dage siden emitterede Statslaan paa 30 Mill. Kr. Alt i alt maa man vist saaledes sige, at Nationalbanken dels allerede har gjort og dels vil være villig til at gøre yderligere Skridt til Lempelse af Kreditforholdene i det Omfang, som den anser for muligt og